

drøfte dette Spørgsmaal, det kan jeg ikke have noget imod; jeg ønsker blot allerede nu at sige, at jeg synes, det er lidet paa-krævet og sikkert lidet heldigt at gøre en saadan Forandring.

Det, der har været afgørende for mig i hele denne Sag, baade paa dette Punkt og andre Punkter, er den Enighed, som er opnaaet mellem Repræsentanter for Arbejderorganisationen og Arbejdsgiverorganisationen, den Enighed, som har behersket Forhandlingerne, og hvormed man har indstillet Lovforslaget, saaledes som jeg har følt mig forpligtet til at fremsætte det. Ogsaa hvor der er Tale om fagkyndige Dommere, er der fuld Enighed fra begge Sider mellem Repræsentanter saavel for Arbejdere som for Arbejdsgivere i Landbrug, i Gartneri og i Handel. Det er ikke saa, at Repræsentanterne i den nedsatte Kommission ikke har repræsenteret de paagældende Arbejdsgiverforeninger. Landbrugere findes indordnet under Arbejdsgiverforeningen, og Landarbejdernes Organisationer findes indordnet under de samvirkende Fagforbund. Jeg tror, at man har fuldt tilstrækkeligt i den i § 10 indføjede Bestemmelse om, at Dommere kan tilkalde fagkyndige Repræsentanter til at yde Vejledning og Bistand; andet eller mere vilde være lidet heldigt.

Det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) gjorde sluttelig nogle Bemærkninger om Ønskeligheden af at overholde og bøje sig for de Kendelser, som Retten afsiger. Derom er jeg ganske enig med ham, men det er ikke blot Murere, der har sat sig op imod afsagte Kendelser, det er ogsaa sket for andre Medlemmer af Samfundet. En kendt Gros-serer gaar saaledes omkring og praler af, at han til det sidste vil modsætte sig gældende Love og Bestemmelser, og det er da ikke saa forunderligt, at en Murer ogsaa kan føle Lyst til at modsætte sig afgivne Kendelser. Men jeg er naturligvis ganske enig i, at man, naar man har en saadan Ret, bør bøje sig for dens Afgørelser. Jeg mener blot, at det samme Krav bør stilles til alle andre i Samfundet overfor Forhold, der har faaet Lovmæssighedens Karakter, at Pligten til at bøje sig selvfølgelig ogsaa bør gælde for alle andre.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Jeg mener ligesom den højtærede Minister, at Spørgsmaalet om Rettens Udvidelse kan overvejes nærmere i Udvalget, men jeg vil dog sige, at i selve den nugældende Lov har man indført at tage Dommere, der var fagkyndige paa de forskellige Omraader, som Loven vedrører. Det gjorde man naturligvis ud fra den Forudsætning, at der deri laa en Betyggelse for, at hele Institutionen kunde komme til at virke saa godt som muligt, og det er ogsaa ud fra denne Betragtning, at jeg mener, det er naturligt at fortsætte paa det saaledes skabte Grundlag.

Peder Hedebo: Jeg tror, det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem taler om, at den nugældende Lov kender til Fagdommere. Den nuværende Lovs Bestemmelser gaar ud paa, at hver af Parterne vælger 3 Dommere og 3 Suppleanter, og af disse 2 Gange 3 er 1 Jurist og de 2 andre Medlemmer af den Hovedorganisation, som foretager Valget. Det maa være dette, som det ærede Medlem har forvekslet med Fagdommere, som er noget helt andet. Fra Arbejdernes side er Dommere i Øjeblikket en Smed og en Arbejdsmand, og de har jo været med til gennem Aarene at dømme i en Række Sager i andre Fag og gjort det upaaklageligt. For Arbejdsgivernes Vedkommende er Forholdet et ganske tilsvarende. Der findes ikke nu Fagdommere i Voldgiftsretten, og der kan ikke fra den nugældende Lovs Bestemmelser hentes nogen Begrundelse for det, som det ærede Medlem anser det for rigtigt at indsætte i den nye Lov.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Jeg misforstaar ikke den gældende Lov; det kan jo klart og tydeligt ses i Paragraffen, hvorledes hele dette Forhold er ordnet. Det ærede Medlem kom jo ogsaa selv til at oplyse, at man har udpeget og valgt Medlemmer af